

Споменатият Трояно Боглини през следващата година се явява като кореспондентът на републиката, с грижата да препраща докладът на цариградските посланици¹⁾. Според нотариалните книги на Дубровникъ същия търговец взел подъ наемъ чрезъ своя братъ Джиовани кжщата на Тадео ди Нале, наследникъ на Петъръ ди Нале, находяща се въ София, за срокъ отъ 3 години. Наемътъ билъ 30 дуката годишно, считанъ отъ деня, въ който би се настанилъ Боглини въ имота, понеже същия билъ окупиранъ отъ софийски евреи²⁾. Същия Джиовани ангажирва пакъ въ Дубровникъ слуга за себе си и за братъ си въ София за срокъ отъ 7 години³⁾. Презъ 1613 г. отъ Стефано ди Ради се отдѣлили двамата братя Никола и Радо ди Гоце, съ когото тѣ били въ съдружие „въ левантските земи въ София“ (*in partibus Levanti in Sofia*) и гдето имали складирани разни видове кожи⁴⁾. Презъ следващата 1614 г. между същия търговецъ Гради и Джакомо Бенки изникватъ недоразумения относно нѣкакви платове. Поради това било заповѣдано на посланицитѣ Бобали и Менце да разследватъ виновнитѣ въ София и да ги накажатъ⁵⁾. За края на този споръ научаваме отъ едно писмо на съжитѣ посланици. Още преди да стигнатъ тѣ отъ Цариградъ въ София, Бенки успѣлъ да си получи обратно платоветѣ, съ помощта на софийския паша, — което дало поводъ на посланицитѣ да разпитатъ колониститѣ и да издадатъ наредба за глобяване съ по 200 дуката ония, които биха се отнесли до турскитѣ сѣдилища (*giudicato turchesco*)⁶⁾. Презъ същото време се оплакалъ противъ Бенки и другъ търговецъ — Биаджио Кавалканти — единъ отъ известнитѣ дубровчани отъ българскитѣ земи⁷⁾. Още презъ 1596 г. името му се среща между изпълнителитѣ на завещанието на Иеронимо ди Гондола, починалъ въ Цариградъ, съ когото Кавалканти билъ въ съдружие. Тѣ сж развили добре организирана експортна търговия съ кожи отъ София и Родосто⁸⁾. Въ смѣткитѣ на Бенедето Рести отъ 1599 г. за направенитѣ разноси отъ него по отиването му въ Родосто се споменува пакъ Биаджио Кавалканти, въ връзка съ продажбата на разни видове карисеи и флорентийски платове⁹⁾. По-късно, презъ 1612 г. същия се споменава

1) Писмо отъ София отъ 11. VI. 1613 г. на Troiano Boglini fasc. 51 № 1904.

2) Div. not. т. 133 ф. 225V^o.

3) Die XXI Januarij 1614. Ioannes Boglini, sponte in famulum suum et Troiani eius fratris Sophiae degentes, pro quo Troiano, dictus Joannes, de rato promisit et conduxit, et accordavit per septenium proxime futurum Joannem Mitrov de Trebigne . . . 1) и т. ф. 138 ф. 13 V^o

4) п. т. т. 133 ф. 242.

5) Lett e com. т. 42. ф. 259 V^o.

6) Писмо на Iacomo Bobali e Domenico Menze, ambasciatori. Soffia, 17 Maggio 1614. fasc. 60 № 1973. Същиятъ търговецъ Iac. Benchi и презъ следующата 1615 г. изнася посредствомъ свои агенти кожи отъ София за Дубровникъ. Div. not. т. 134 ф. 93V^o.

7) A di 9 detto, e fu alli 6 Maggio 1613. Il Rettore et i consiglieri di Ragugia. Ai nostri carissimi Michiele de Francesco Zamagnio, Elia di Matteo, e Gio: Bagne mercanti in Provato. Essendo venuto qua a lamentarsi Biagio Cavalcanti, contra Giacomo Benchi per alcune offese e cattivi trattamenti . . . Lett. e com. т. 42 ф. 209.

8) Test. т. 49 ф. 249 V^o.

9) Resti, fol. 120.